

teatregoya

GRUP FOCUS

direcció: josep maria pou

FRANCESC ORELLA NINA CRISTINA PLAZAS BÁRBARA GRANADOS

L'ÚLTIM ACTE

BASAT EN TEXTOS HUMORÍSTICS D'ANTON TXÉKHOV

DIRECCIÓ CARLES ALFARO

***Del camerino de les ànimes venim
i a l'escenari del teatre pugem.
I entre ombres revivim
personatges que vam ser.***

VASSILI.- He acabat sent una caricatura patètica; i ni tan sols sé si de mi mateix... Aquesta platea m'ha engolit, aquest fossat negre m'ha devorat, gairebé sense adonar-me'n...; però aquesta nit, a l'homenatge, he "despertat"!; i quan he mirat enrere, he descobert els meus setanta anys!... Per molt que un s'enganyi a si mateix... la vida ja està viscuda! Setanta anys esfumats...! Massa... Són massa per a un home sol... I t'hi posis com t'hi posis, no hi ha res a fer..., no tornaran! Ara, mirant cap endavant, només hi veig vellesa, la meua vellesa! La cançó està cantada!...

fitxa

A partir de textos

d'Anton P. Txékhov

Adaptació

Carles Alfaro i Enric Benavent

Traducció

Anna Maria Ricart

Direcció

Carles Alfaro

amb

Francesc Orella

Nina

Cristina Plazas

Bárbara Granados

Escenografia **Carles Alfaro**

Vestuari **Raquel Bonillo**

Il·luminació **Carles Alfaro**

Música original **Bárbara Granados**

Espai sonor **Tomi Pérez**

Caracterització **Àngels Palomar**

Ajudant de direcció **Anna Maria Ricart**

Ajudant d'escenografia **Raquel Gonta**

Cap de producció **Maite Pijuan**

Producció executiva **Marina Vilardell**

Cap d'oficina tècnica **Moi Cuenca**

Regidoria **Sergi Vallés**

Perruqueria **Alicia Machín**

Tècnic de so **Dani Seoane**

Tècnic de sistemes sense fil **David Garcia**

Adaptació d'elements escenogràfics

Pascualín Estructures,

Taller d'escenografia Castells

Confecció de vestuari **Goretti i Eugeni Caireta**

Prensa **Anna Casasayas**

Màrqueting i comunicació **Publispec**

Reportatge fotogràfic **David Ruano**

Disseny gràfic **Santi&Kco**

Col·labora **Max Factor**

Una producció de **Focus**

Durada **1 hora i 35 minuts**

Idioma **català**

Carles Alfaro dirigeix un sincer i satíric homenatge a la vida del comediant a **L'últim acte**, una producció pròpia de Focus que arriba al Teatre Goya a partir del 12 de febrer. Un quartet d'actors excepcional integrat per **Francesc Orella, Nina, Cristina Plazas i Bárbara Granados** protagonitza aquest text de nova creació, una peça de *voyerisme* irònic sobre el patetisme i l'absurd de la conducta humana.

Textos d'Anton Txékhov extrets de cartes, relats humorístics i històries breus, escrits abans de l'any 1884 i que el dramaturg rus signava amb el pseudònim d'Antoixa Txekhonté, així com algunes breus peces teatrals, han estat el punt de partida per teixir aquesta comèdia de manera artesanal.

El gran cronista i dramaturg rus Anton Txékhov és conegut per la seva il·limitada curiositat per entendre l'essència del patiment humà i la seva extraordinària capacitat a l'hora de crear personatges desencaixats i tragicòmics. I a *L'últim acte* la seva veu s'escoltarà alta i clara per oferir una anàlisi poètica sobre la condició de l'actor.

sinopsi

Un reconegut actor teatral es desperta sol als camerinos d'un teatre de províncies de la seva ciutat natal, on la nit anterior ha rebut un homenatge per la seva llarga i exitosa carrera. Encara sota els efectes de l'alcohol i de les emocions contrastades, sol, perdut, desorientat i abandonat per l'oblit dels seus "homenatjadors", en el teatre buit, tancat i a les fosques, reflexiona sobre el significat de la seva vida, de la seva professió, de la relació amb el públic i del preu tan alt que ha hagut de pagar, que l'ha abocat a una vellesa en soledat.

De la mà de tres "esperits" femenins, iniciarà un singular viatge per diferents moments del seu passat als escenaris i s'enfrontarà amb la seva pròpia crisi existencial.

Anton P. Txékhov (1860-1904)

En les seves obres Txékhov va reflectir els aires de canvi que es respiraven a la Rússia de finals del segle XIX, a través de personatges que busquen la llibertat i que manifesten la constant contradicció que representa viure.

Dramaturg fonamental de la contemporaneïtat, les seves peces han exercit una gran influència: *La gavina* (1896), *L'oncle Vània* (1899-1900), *Les tres germanes* (1901) i *L'hort dels cirerers* (1904), entre d'altres.

El que potser no se sap tant és que no en tenia prou, amb escriure. Estava convençut que havia vingut al món per fer-hi alguna cosa més. Metge de formació, va deixar d'exercir de molt jove, però va trobar altres maneres de servir la gent: va contribuir a la creació d'una biblioteca a la seva ciutat natal, Taganrog, on abans no n'hi havia cap; va fundar diverses escoles als pobles de la rodalia de Moscou i un hospital per a malalts tuberculosos a Ialta, on estiujava, i, finalment, va ajudar amb diners i contactes una quantitat ingent de persones amb problemes econòmics o de salut. En la seva dèria d'entendre l'essència del patiment humà, el 1890 va viatjar a la illa de Sakhalin, on vivien en unes condicions pèssimes els deportats i els presidaris, i va fer una crònica punyent de tot el que hi va veure. D'aquesta experiència també en va sortir un conte llarg, publicat dos anys més tard.

Les presons i els hospitals penitenciaris de Sakhalin, amb la seva pobresa extrema, la falta d'higiene i la crueltat del servei, van inspirar l'ambient d'*El pavelló número sis*, una de les peces més magistrals i terribles de Txékhov: en la ment dels lectors russos, aquest títol s'ha convertit en una metàfora de la sordidesa, la injustícia i la terrible desesperació que aguaiten darrere les portes d'una institució oficial.

La capacitat extraordinària d'Anton Txékhov a l'hora de crear aquesta mena de personatges desencaixats i tragicòmics va fer que molts lectors l'acusessin de misantrop i pessimista. Fins i tot la poeta Anna Akhmàtova l'acusava de no tenir coratge, perquè retratava homes mancats de voluntat! Amb tots els respectes, és evident que a ell no n'hi faltava. Segons el testimoni del seu metge, Txékhov no es queixava mai, ni tan sols en l'última fase de la tuberculosi. De fet, una estona abans de morir va demanar una ampolla de xampany.

Fonts d'informació:

https://llegim.ara.cat/ficcio/Anton-Txekhov-despietat_0_2021797845.html

<https://www.grup62.cat/autor/anton-txekhov/000031868>

Dama 3

Cristina Plazas

Esperit irònic i carnal.

Sensualitat.

Dama 2

Bárbara Granados

Esperit innocent i pur.

Candidesa.

Vassili

Francesc Orella

Reconegut actor de setanta anys,
enfrentat amb la recta final
de la seva carrera teatral
i amb la seva pròpia existència.

Dama 1

Nina

Esperit observador
i intel·lectual.
Serenitat.

Carles Alfaro

director

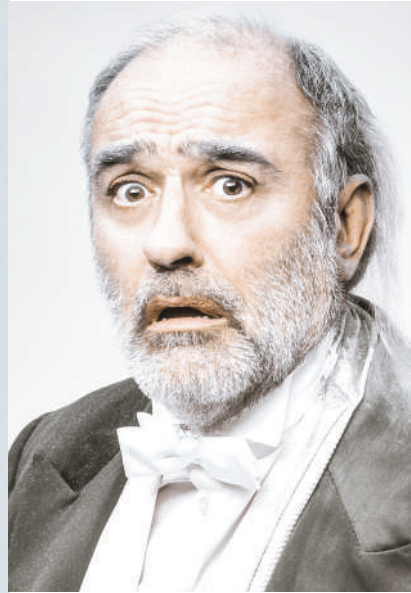
Diplomat en Direcció Escènica per la British Theatre Association Directors a Londres el 1984. Fundador de la companyia teatral Moma Teatre l'any 1982 i de la seu de la companyia, la sala Espai Moma a València el 1996 (fins el 2004). Director, actor, dramaturg, escenògraf i il·luminador. Es forma com a actor a València, Madrid, Oslo, Londres, Nova York... Dirigeix per al Teatro de La Abadía, el Centro Dramático Nacional, la Compañía Nacional de Teatro Clásico, el Teatro de la Zarzuela i el Teatro Español a Madrid, i per al Teatre Nacional de Catalunya, el Teatre Lliure, el Festival Temporada Alta (Girona) i per a diferents companyies privades.

Diversos guardons reconeixen la seva trajectòria com: el premi Ceres 2015 a millor direcció per *Atchúusss* (Teatro La Latina); el premi Max 2014 a la millor direcció per *El lindo Don Diego* (Compañía Nacional de Teatro Clásico); el premi Max 2014 en la categoria de millor adaptació per *L'estranger* (Teatre Lliure); premi ADE 2010 (Associació Directors d'Escena) a la millor direcció per *El arte de la comedia* (Teatro de La Abadía); premi Max 2003 a la millor escenografia per *La caiguda*; premi Max 2001 a l'espectacle revelació per *Nascuts culpables*; premis de Teatres de la Generalitat Valenciana 2001 per *Nascuts culpables*, en les categories de millor espectacle i millor direcció; premi Ojo Crítico 2001 de RNE per la seva trajectòria; premi de la Crítica 2001 per *Nascuts culpables*; premi de la Crítica l'Avenç de Barcelona per *Nascuts culpables* en la categoria de millor espectacle; premis de Teatres de la Generalitat Valenciana 1996 per *Càndid*, en les categories de millor direcció i espectacle, i premi ADE 1993 (Associació Directors d'Escena) a la millor direcció per *El cas Woyzeck*, entre molts d'altres.

Entre els seus darrers treballs teatrals cal destacar *José K, torturado*, de Javier Ortiz (Moma Teatre 2018 i Temporada Alta, 2011); *La vida es sueño [vv.105-106]*, de Calderón de la Barca (Moma Teatre/Teatros del Canal Madrid, 2017); *Tartufo*, de Molière (Centro Dramático Galego de Santiago de Compostela, 2016); *Vània*, d'Anton Txékhov (Moma Teatre/Teatros del Canal, 2016); *¡Atchúusss!*, d'Enric Benavent i Carles Alfaro basat en textos d'A. Txékhov (Pentación, 2015); *Éramos tres hermanas*, de J. Sanchis Sinisterra (Teatro de La Abadía, 2014); *Petit Pierre*, de Suzanne Lebeau (Bambalina Teatro Practicable de Valencia, 2013); *L'estranger*, d'Albert Camus (Teatre Lliure, 2013); *El lindo Don Diego*, d'A. Moreto (Compañía Nacional Teatro Clásico, 2012); *El arte de la comedia*, d'Eduardo de Filippo (Teatro de La Abadía, 2010); *Traïció*, de Harold Pinter (Teatre Lliure, 2009); *Macbeth, Lady Macbeth*, de William Shakespeare (Teatro Español, 2008); *Què va passar, Wanouelélé?* de L. Nabulsi (Moma Teatre/Temporada Alta, 2007); *El portero*, de Harold Pinter (Teatro de La Abadía, 2006); *Les noces de Fígaro*, de W. A. Mozart (2006), i *Ròmul el Gran*, de F. Dürrenmatt (Teatre Nacional de Catalunya, 2005), entre d'altres.

Francesc Orella

actor

Actor de cinema, televisió, teatre i doblatge. S'ha format a l'Institut del Teatre de Barcelona i al Herbert Berghoff Studio de Nova York. Ha fet cursos també amb John Strasberg, Carol Rosenfeld, Carlos Gandolfo, Genadi Karatkov i Bob McAndrews.

En teatre destaquen les seves darreres interpretacions a *Art* de Yasmina Reza, amb direcció de Miquel Gorriz (2017-2018); *Falstaff*, dramatúrgia a partir de diverses obres de William Shakespeare, dirigit per Konrad Zschiedrich (2016); *El President*, de Thomas Bernhard, dirigida per Carme Portaceli (2014); *L'estranger*, d'Albert Camus, dirigida per Carles Alfaro (2013); *Pàtria*, autoria i direcció de Jordi Casanovas (2012); *Tío Vania*, d'Anton Txékhov, dirigida per Carles Alfaro (2010); *Macbeth*, *Lady Macbeth*, de William Shakespeare, dirigida per Carles Alfaro (2008); *Un enemigo del pueblo*, d'Henrik Ibsen, amb direcció de Gerardo Vera (2007); *La Tempestat*, de William Shakespeare, dirigida per Lluís Pasqual (2006); *Ròmul el gran*, de Friedrich Dürrenmatt dirigida per Carles Alfaro (2005); *La caiguda*, d'Albert Camus, dirigida per Carles Alfaro (2002); *Tot esperant Godot* de Samuel Beckett, dirigida per Lluís Pasqual (1999); *L'auca del senyor Esteve* de Santiago Rusiñol, dirigida per Adolfo Marsillach (1996); *Àngels a Amèrica* de Tony Kushner, dirigida per Josep Maria Flotats (1996) i *El Zoo de vidre* de Tennessee Williams, dirigida per Mario Gas (1994).

En cinema, acaba de rodar *Legado en los huesos* i *Ofrenda a la tormenta*, la segona i tercera part de la *Trilogía del Baztán*, juntament amb *El guardián invisible* (2016), dirigides per Fernando González Molina. Anteriorment ha participat a *Elisa y Marcela*, dirigida per Isabel Coixet (2018) i *Love me not*, dirigida per Lluís Miñarro (2018), ambdues pendent d'estrenar durant el 2019; *Tres raons per a fugir (de la societat)*, dirigida per Esteve Solé i Gerard Quinto (2017); *Contratiempo*, dirigida per Oriol Paulo (2015); *Truman*, de Cesc Gay (2014) i *Lasa y Zabala*, de Pablo Malo (2014), entre d'altres.

En televisió ha protagonitzat la popular i exitosa sèrie *Merlí* de TV3, ara exhibida a Netflix. Anteriors treballs destacats: *Cuéntame*, *El ministerio del tiempo*, *Carlos*, *Rey Emperador*, *Habitaciones cerradas*, *Prim, el asesinato de la calle del Turco* i *El Rey*, totes a TVE; *Les veus del Pamano*, *Ermessenda*, *Descalç sobre la terra vermella*, *Terra baixa* i *Ventdelplà*, a TV3; *Mario Conde*, *los días de gloria* i *Alakrana*, a Telecinco.

El 2003 i 2008 va obtenir dos premis Max a millor actor protagonista per la seva participació a *La caiguda* i *Un enemigo del pueblo* respectivament. El juny del 2009 va estar guardonat amb el Premi Nacional de Teatre per la interpretació "contundent, singular, persuasiva, emotiva i impecable" en muntatges teatrals de tots els registres. També ha rebut el premi Zapping 2015 a millor actor per *Prim, el asesinato de la calle del Turco*.

Nina, actriu

Actriu i cantant. La seva trajectòria artística ha transcorregut al llarg de 35 anys entre la música, la televisió i el teatre musical. Va ser directora de l'acadèmia del programa *Operación Triunfo* i responsable de la preparació vocal i artística dels concursants durant el període 2001-2004. Combina la seva activitat artística amb la pedagògica. És logopeda graduada per la Universitat Autònoma de Barcelona i professora certificada de Pilates. Fundadora i directora de NinaStudio, centre d'educació, entrenament i rehabilitació de cos i veu, i creadora d'NS FORMACIÓ, projecte educatiu en veu i comunicació. Professora de la Universitat Oberta de Catalunya en l'assignatura d'Educació Vocal al Grau de Logopèdia.

El musical *Mamma Mia!* ha estat la seva darrera producció en teatre, de la qual va fer més de 2.700 funcions al llarg de les nou temporades que va romandre en cartell a Madrid, a Barcelona i en gira per les principals ciutats d'Espanya.

Nina és també autora del llibre *Amb veu pròpia* (Columna - Edicions 62, 2013) i *Con voz propia* (Exlibric, 2016).

Cristina Plazas, actriu

Des de l'inici de la seva carrera ha demostrat una gran versatilitat, treballant indistintament al cinema, la televisió i el teatre.

En teatre ha participat a muntatges com *Todas las mujeres* (2018) i *Sota teràpia* (2016) dirigides per Daniel Veronese; *Fuenteovejuna*, dirigida per Ramon Simó, interpretació per la qual va rebre el premi Miura (2005); *Estellés per les teulades*, de José María Gil (2004); *L'Escola de Dones*, de Molière, amb direcció de Carles Alfaro (2003); *Dotze diuen Shakespeare*, de William Shakespeare amb direcció de Joan Ollé (2002); *Las Troyanas*, d'Eurípides amb direcció de Jürgen Müller (2001); *Nascuts culpables*, de P. Shirovsky amb direcció de Carles Alfaro i Joaquim Candeiras (2000); *Algo auténtico*, de Tom Stoppard amb direcció de Rafa Calatayud (2000), o *La lección*, d'Eugène Ionesco amb direcció de Joaquín Hinojosa (1996), interpretació per la qual va obtenir el premi d'Artistes de Teatre Independent en la categoria de millor actriu. Ha format part de pel·lícules com *La isla del holandés*, dirigida per Sigfrid Monleón per la qual va obtenir el premi Tirant com a millor actriu protagonista; *Cuándo todo esté en orden*, de César Martínez Herrada, o *A ras del suelo*, dirigida per Carlos Pastor Moreno. L'any 2006 va estrenar *Vete de mí*, dirigida per Victor García León. Més *Alumbramiento*, d'Eduardo Chapero-Jackson; *El mal ajeno*, d'Oskar Santos; *No tengas miedo*, de Montxo Armendáriz, o *A tres metros sobre el cielo*, de Fernando González Molina. Entre els seus treballs més recents, cal destacar *Tengo ganas de ti* -seqüela de la pel·lícula *A tres metros sobre el cielo* -; *El cuerpo*, dirigida per Oriol Paulo; *El país del miedo*, dirigida per Francisco Espada juntament amb José Luis García Pérez, i *La gente* d'Álex Montoya.

A la televisió, també l'hem pogut veure a *La Riera* de TV3, *Vis a vis* d'Antena 3 i *Estoy vivo* de TVE.

Bárbara Granados

actriu

Llicenciada en jazz i música moderna per l'ESMUC. Ha completat la seva formació musical al Conservatorio Superior de Música de Madrid, al Conservatori Americà de Fontainebleau i a l'Escuela Creativa de Madrid, entre d'altres.

Va iniciar la seva activitat professional en grups de música de cambra, interpretant obres clàssiques i acompanyant cantants lírics. També va formar part de grups de jazz i música moderna (Mahou Litros Band, Pepín Tre, Orquesta Tutú entre altres). Des del 1985 col·labora amb grups de circ, titelles i teatre com a intèrpret, arranjadora, compositora i productora de músiques originals per a diverses companyies. I ha treballat en diverses escoles de teatre musical com a pianista de repertori (Col·legi de Teatre, Escola Memory, Estudio de Nancy Tuñón, Tanquam, Escola Youkali i Ateneu Popular de Nou Barris) i continua la seva activitat professional lligada al món del teatre. Des del seu estudi Audiovisual EBG produeix música per a TV, cinema i vídeos. Actualment, està realitzant un documental sobre Àngel Pavlovsky.

Ha treballat en la composició i producció musical de la música original dels muntatges teatrals següents: *Cabaret*. A dirigit per Joan Maria Segura; *Noche de guerra en el museo del Prado*, dirigida per Ricard Salvat; *El pes de la palla*, dirigit per Xavier Albertí; *El Mercader*, de W. Shakespeare dirigit per Pep Pla; *Leonce i Lena*, de G. Büchner, amb direcció de Pep Pla; *Anem a fer una musa*, de Rafel Duran; *Benefactors*, de M. Fryan, amb direcció de Manel Dueso; *Un dia*, *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda, dirigida per Ricard Salvat; *Les criades*, de J. Genet, amb direcció de Manel Dueso; *La Ilíada*, d'A. Baricco, dirigida per Tom Bentley-Fischer; *Rive Gauche*, de M. Rosich, amb direcció de Rafel Duran; *Misteri de dolor*, d'A. Gual dirigida per Manel Dueso; *L'hora en què res no sabíem els uns dels altres*, de P. Handke dirigida per Pep Pla; *Rei i Senyor*, dirigit per Toni Casares; *Mata'm*, de Manuel Dueso, i *Carola* de M.A. Campmany, dirigida per Cesca Piñón. Pianista acompanyant d'Àngel Pavlovsky durant vuit temporades i pianista acompanyant de Mario Gas al seu espectacle *Amici Miei*.

Empreses patrocinadores

Institucions

Mitjans de comunicació

Venda d'entrades

grups
promentrada.cat

entrades
teatregoya.cat

Informació general

L'ÚLTIM ACTE

Del 12 de febrer
al 24 de març del 2019

Horaris

De dimarts a divendres 20.30 h

Dissabtes 18 i 20.30 h

Diumenges 18.30 h

Dilluns 18 de febrer 20.30 h

Dimarts 19 de febrer no hi ha funció

Preus

A partir de 24 €

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Goya
teatregoya.cat

Preus especials per a grups

a **Promentrada**
promentrada.com
93 309 70 04

Contacte de premsa

Anna Casasayas
93 309 75 38
premsa@focus.cat

MOLT MÉS A

Teatre_Goya
#LÚltimActe

POSTFUNCÍO

TRAVESSIA RECOMANA

27 de febrer, un cop finalitzada la funció.
Moderat per un crític de Travessia Recomana,
l'acte comptarà amb la participació de la
companyia de l'espectacle.